

आश्रमांतरितः आश्रमदूरगतः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पदमार्गेचिङ्गत्वाप्राप्य तेनैवपथातदानयत ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ धर्मो नमज्ज धर्मलोपोर्यलोपश्च

तदादायगतोराजंस्वरमाणोमहामृगः ॥ आश्रमांतरितः शीघ्रं प्लुवमानोमहाजवः ॥ ९ ॥ क्रियमाणं तु तं दृष्ट्वा सविप्रः कुरुसत्तम ॥ त्वरितोभ्यागमत्तत्र अग्निहोत्र
परीप्सया ॥ १० ॥ अजातशत्रुमासीनं भ्रातृभिः सहितं वने ॥ आगम्य ब्राह्मणस्तूर्णं संतप्तश्चेदमब्रवीत् ॥ ११ ॥ अरणी सहितं मथं समासक्तं वनस्पतौ ॥ मृगस्य घ
र्षमाणस्य विषाणे समसज्जत ॥ १२ ॥ तमादायगतोराजंस्वरमाणोमहामृगः ॥ आश्रमात्त्वरितः शीघ्रं प्लुवमानोमहाजवः ॥ १३ ॥ तस्य गत्वा पदं राजन्नासाद्य
च महामृगं ॥ अग्निहोत्रं न लुप्येत तदानयत पांडवाः ॥ १४ ॥ ब्राह्मणस्य वचः श्रुत्वा संतो ययुधिष्ठिरः ॥ धनुरादाय कौंतेयः प्राद्रवद्भातृभिः सह ॥ १५ ॥ सन्नद्धा
धन्विनः सर्वे प्राद्रवन् नरपुंगवाः ॥ ब्राह्मणार्थं यतंत स्तेशीघ्रमन्वगमन्मृगं ॥ १६ ॥ कर्णिना लोका नाराचानुत्सृजंतो महारथाः ॥ नाविध्यन्पांडवास्तत्र पश्यंतो मृग
मंतिकात् ॥ १७ ॥ तेषां प्रयतमानानां नादश्च तमहामृगः ॥ अपश्यंतो मृगं शांता दुःखं प्राप्ता मनस्विनः ॥ १८ ॥ शीतलच्छायमागम्य न्यग्रोधं गहने वने ॥ क्षुत्पि
पासापरीतांगाः पांडवाः समुपाविशन् ॥ १९ ॥ तेषां समुपविष्टानां न कुलोदुःखितस्तदा ॥ अब्रवीद्भातरं श्रेष्ठममर्षात्कुरुनंदनं ॥ २० ॥ नास्मिन्कुले जातु ममज्ज
धर्मो न चालस्यादर्थलोपो बभूव ह ॥ अनुत्तराः सर्वभूतेषु भूयः संप्राप्ताः स्मः संशयं किन्नुराजन् ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आरण्ये पर्व
मृगान्वेषणे एकादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच नापदामस्ति मर्यादानिमित्तं न कारणं ॥ धर्म
स्तु विभजत्यर्थमुभयोः पुण्यपापयोः ॥ १ ॥ भीम उवाच प्रातिकाम्यनयन्कृष्णां सभायां प्रेष्य वत्तदा ॥ नमयानिहतस्तत्र तेन प्राप्ताः स्म संशयं ॥ २ ॥ अ
र्जुन उवाच वाचस्तीक्ष्णास्थिभेदिन्यः सूतपुत्रेण भाषिताः ॥ अतितीव्रामयाक्षां तास्तेन प्राप्ताः स्म संशयं ॥ ३ ॥ सहदेव उवाच शकुनिस्त्वां यदा जैषी
दक्षघूतेन भारत ॥ समयानहतस्तत्र तेन प्राप्ताः स्म संशयं ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ततो युधिष्ठिरो राजानकुलं वाक्यमब्रवीत् ॥ आरुह्य दक्षं माद्रेय निरीक्ष
स्वदिशो दश ॥ ५ ॥ पानीयमंतिके पश्य दक्षांश्चाप्युदकाश्रितान् ॥ एते हि भ्रातरः श्रांतास्तव तात पिपासिताः ॥ ६ ॥

नाभूत् आलस्यादित्युपचर्यते त्वयि अनुत्तराः प्रतिवाक्यरहिताः सर्वभूतेषु कार्यार्थे उपस्थिते ओमित्येव वदामो न तु वाक्यांतरमित्यर्थः संशयं ब्राह्मणस्य कर्मलोपनिमित्तं दोषं ॥ २१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकं
ठीये भारतभावदीपे एकादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ नापदामिति निमित्तं फलं धर्मः प्रारब्धरूपस्तु अर्थफलं सुखदुःखरूपं विभजति ॥ १ ॥ प्रेष्यवत् प्रेष्यामि व ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥